մանութեամբ ետ դաւանութիւն եպիսկոպոսին Ծոանդաց, որ ի վերայ թղթոյս կայ գրեցեալ» (11):

Ինչպէս վերջին առորագրութիւններէն կ'իմացուի, այս հաւատոյ դաւանութիւնը կաթողիկոսին թելադրութեամբ գրած է Սողոմոն Լեւոնեան, Ոսկան վարդապետի քեռորդին: Զայն Գասպարինի եպիսկոպոսին եւ Ճիսուեան Հայրերուն ի լուր թարգմանած է Թադէոս Երէց Համազափեան, որ Ոսկան Վարդապետի դործակիցը եւ ապա հակառակորդը եղած էր տպագրական դործին մէջ:

Համազափեանի թարգմանութիւնը բառացի չէ, այլ բ ա ց ա տ ր ա կ ա ն. չարագրուած է, թէ իտալերէն, թէ ֆրանսերէն: Երկու թարգմանութիւնները բառացիօրէն իրարու կը համապատասխանեն: Հաւանաբար առաջին թարգմանութիւնը իտալերէն եղած է: Ֆրանսերէն թարգմանութիւնը հրատարակած է Ստեփանոս Վրդ. Ազարեան (12): Իտալական թարգմանութիւնը գտանք Վատիկանի Դիւանին մէջ: Դիտելի է որ երկու թարգմանութեանց մէջ

---

(11) Archivio S. C. P. F. Cong. Armeni vol. 5, fol. 598.

(12) Azarian Stephanus, Ecclesiae Armenae Traditio de Romani Pontificis Primatu Jurisdictionis et innerrabili Magisterio, Romae 1870, p. 125-128.